

היכל הקודש

בנשיאות הצדיק סיבבאל כ"ק סוהרא"ש שליט"א

אתר אינטרנט: <http://www.breslevcity.co.il>; אימייל: hkodesh09@gmail.com

כ' טבת ה'תשע"ב גיליון: 174

פרשת השבוע: וארא

בניסת השבת: ת"א: 16:43 ירושלים: 16:27
ציאת השבת: ת"א: 17:53 ירושלים: 17:41

משיחות מוהרא"ש נ"י

מוהרא"ש נ"י אמר כי צריכים להרגיל את עצמו להיות משפיע ולא מקבל, היינו לעשות תמיד חסד עם אחרים וליתן צדקה, ולא להיות מקבל ולחכות שאחר ישפיע עליו שפע, כי זה בא מקטנות המוחין - עניות הדעת, אשר מביא סוף כל סוף לכל מיני רעות וצרות, כי בטר עניא אזלא עניותא: אם מרגיל את עצמו להיות עני ומקבל, ואף שבתחילה הוא רק באופן מועט, סוף כל סוף, רחמנא ליצלן, יהיה נצרך אל הבריות, ויהיה עני וכו'; מה שאין כן, כשמרגיל את עצמו להיות תמיד משפיע ונותן, ואפילו בתחילה הוא רק סך מועט מאוד מאוד, אזי סוף כל סוף יזכה להשפיע הרבה ויהיה לו עושר גדול. ודבר זה בא מהרחבת המוחין - שפע הדעת. וזה שאמרו חכמינו ז"ל (פאה, פרק ח'): מי שאינו צריך ליטול ונוטל - אינו נפטר מן העולם, עד שיצטרך לבריות; וכל מי שצריך ליטול ואינו נוטל - אינו מת מן הזקנה, עד שיפרנס אחרים, ועל כן עליך להרגיל עצמך להיות רק משפיע ונותן, ולא מקבל, כי יש חולי רעה באדם, אשר תמיד רוצה לקבל, ואזי, רחמנא ליצלן, נשאר עני כל ימי חייו; מה שאין כן כשמרגיל עצמו להיות תמיד משפיע - השם יתברך מרחיב לו, וזוכה לעשירות מופלגת וישפיע טוב לכל אחד. (פרנסה טובה, מוהרא"ש נ"י)

הליכות עולם (מרן הרב עובדיה יוסף שליטא)

הקורא פסוק "שמע ישראל" בעת אמירת הקרבנות, ובאמצע הפסוק שמע קדיש או קדושה או ברכו, רשאי להפסיק לענות עם הציבור, כיוון שאין אמירת פסוק זה חובה אפילו מדרבנן, ורק נהגו לאומרו קודם התפילה עם פסוק "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", שמא יתעכבו מלומר קריאת שמע עד שיעבור הזמן. ומכל מקום אם רואה שלא יספיק לומר קריאת שמע בזמנה עם ברכותיה, וכשאומר "שמע ישראל" קודם התפילה, ומכווין לצאת ידי חובה מצוות קריאת שמע, (ואומר אף שאר פרקי קריאת שמע, עד סוף פרשת ציצית), לא יפסיק באמצע פסוק "שמע ישראל", ו"ברוך שם" אף לדברים שבקדושה. אולם בכיוצא בזה שכבר יצא ידי חובת המצווה, אם אחר שקרא קריאת שמע עם ברכותיה אחר שעבר הזמן, שמע דברים שבקדושה, יפסיק ויענה עם הציבור, אפילו באמצע פסוק "שמע ישראל".

זאת התורה

בפרשת השבוע כתוב: "בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו", ומבואר בכתבי האריז"ל (פרי עץ חיים שער חג המצות), שעיקר גלות מצרים היתה גלות הדעת והדיבור, כי בני ישראל היו בגלות תחת מלך מצרים שהוא פרעה - אותיות פ"ה ר"ע, היינו דיבורים רעים ופגומים שמכניס את המוח שבים החוכמה, לתוך המיצר והדוחק, שזהו מצרי"ם - אותיות מיצר"ם, כי מיד שפוגמים בדיבור, ה"רוח סערה" מבלבל את מוח האדם עד שהוא במיצר ודוחק גדול, ועיקר הגאולה ממצרי"ם תלוי במשה רבנו ע"ה, שהאיר את הדעת בנשמות ישראל, כמו שכתוב (דברים ד'): "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלוקים", ופתח את פיהם לדבר אל הקב"ה, ולצעוק אליו יתברך על צרת נפשם, ולכן זכו לחג הפסח, שהוא אותיות פ"ה ס"ח, שהתחיל הפה לדבר ולשוח אל השם יתברך, ומשם עיקר הדביקות והחירות.

וזהו "בא דבר אל פרעה מלך מצרים", שהוא פ"ה ר"ע המולך על מיצר ים החוכמה, שעל-ידי הדיבור הקדוש יהיה נשבר כוחו לגמרי, וממילא "וישלח את בני ישראל מארצו", שיהיו נשמות ישראל נשלחים מתוך ארצו וממשלתו, ויזכו לראות אלוקותו יתברך גם מתוך הארציות והגשמיות, כי ע"י קדושת הדיבור באים לידי תכלית הדביקות בו יתברך, עד שגם הארציות והגשמיות מאיר באור גדול. השם יתברך יזכנו להגיע אל קדושת הדיבור באמת, עדי נזכה להיות קשורים ודבוקים בו יתברך בדביקות אמיתי ונצחי, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

(תוך הנחל שנת התשס"ו, מוהרא"ש נ"י)

מתורת רבנו

אם אתה רחוק מאוד מאוד מהשם יתברך ונדמה לך שאתה פוגם בכל שעה ממש נגדו יתברך, נגד זה תדע שאיש כזה שהוא מגושם כל כך, כל תנועה ותנועה שהוא מנתק עצמו מעט מעט מגשמיותו ופונה להשם יתברך - היא גדולה ויקרה מאוד מאוד. ואפילו נקודה קטנה מאוד שהוא נעתק מגשמיותו אליו יתברך, הוא רץ בזה כמה אלפים פרסאות בעולמות העליונים. ועל זה ישמח מאוד, וירחיק ממנו העצבות מאוד כי עצבות מזיק מאוד מאוד.

איזהו חכם הלומד מכל אדם

צריך שתדע אהובי בני! אשר עיקר החכמה - ללמוד מכל אדם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן א, לד), אשר יש בכל אחד ואחד נקודה שאין בחברו; ולכן עיקר החכמה לקבל את נקודת כל אחד ואחד, ומזה יוכל ללמוד הרבה, כי כל אחד הוא צינור שממשיך את אורו יתברך בזה העולם באופן אחר, כי כל בר ישראל יש לו שליחות מיוחדת בזה העולם, ולכן יכולים לקבל מכל אחד את נקודתו, וזה החכם האמיתי שלומד סכל אחד. וזה שדרשו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים קיט): "מכל מלמדי השכלתי", מהו מכל מלמדי? צריך אדם שיהיו לו חברים ותלמידים בתורה, שאם שכח דבר אחד, שואל לחבריו ומזכירים לו, וכן הוא אומר (קהלת ד, ט): "טובים השנים מן האחד" וגו', כי הוא דבר גדול מאוד ללמוד מכל אחד. ובאמת אם אדם דבוק בו יתברך, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, הוא יכול ללמוד מכל אדם דבר חכמה, אם יקשרוהו אל התורה הקדושה. וזה חכם - שהוא מוכן לקבל מכל אחד.

מלחמת היצר

פתח ואמר מוהרא"ש נרו יאיר, רבנו נחמן מברסלב אומר (ליקוטי מוהר"ן ב, נא): "היצר הרע נוקש באדם בכל פעם ומעוררו למה שמעוררו. ואף אם אין האדם שומע לו ופונה ערף ממנו, אף-על-פי-כן הוא נוקש בו עוד פעם שני ושלישי ורביעי ויותר. אבל אם האדם הוא חזק בדעתו ועקשן נגד היצר הרע, ואינו פונה אליו כלל, אזי היצר הרע מסתלק והולך לו. וכן בתפלה, בענין המחשבות הבאים לבלבל, הוא ממש כנ"ל, שהמחשבה באה כמה פעמים, פעם אחר פעם, לבלבל. וצריך להיות חזק לבלי להסתפל עליה כלל בשום אופן, ואזי תסתלק. ועין במקום אחר מזה."

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רבנו ז"ל נותן לנו כאן עצה נוראה, איך ללחום עם היצר הרע ואיך להכניע אותו, כי הנה היצר הרע בא ונוקש בכל פעם באדם ומעוררו למה שמעוררו, כי יצר לב האדם רע מנעוריו, והיצר אינו מפסיק מלנקוש באדם יומם ולילה, ולהסיתו למה שרוצה להסיתו, אבל העצה העיקרית נגדו היא, לא לשמוע אליו כלל, רק להיות פונה עורף ממנו לגמרי, היינו לא ליכנס עימו בשום טוען ונטען, ולא בשום דין ודברים, רק לפנות עורף ממנו לגמרי, ולחתוך אותו מראשו וראשיתו, וכמובא בספר המידות (אית ניאוף סי' י') לא תכנס עם פיתויך בטוען ונטען, כי אריכת הרגשת החושב, אפילו לבחינת השולל, תפעל הגברת החפץ ותתהפך הרצון אליו, עיין שם, כי מיד כשהאדם מתחיל לחשוב מחשבות בעניין יצרו, "למה באות לי מחשבות כאלו?", "למה היצר הרע מתגבר כל-כך עלי?", "האם באמת אני יכול להתגבר על יצירי?", כל אלו המחשבות מזיקות מאוד, כי בינתיים הבעל דבר מכניס בו ספיקות ובלבולים, ובזה פורס רשת לרגליו ללכוד אותו ברשתו הטמאה, אבל אם אין האדם פונה אליו כלל, ואינו רוצה לשמוע מה שיש לו להגיד, רק חותך אותו מראשו וראשיתו, ומיד שמתחילה לעלות על מחשבתו איזו מחשבה נגד רצונו יתברך, יהיה מה שיהיה, הוא בורח מן המחשבה לגמרי, וממשיך לעסוק במה שהוא עוסק, על-ידי-זה בהכרח הבעל דבר יסתלק ממנו, כי יראה שאין לו מה לחפש אצל האיש הזה, ואפילו שיחזור הבעל דבר פעם אחר פעם, שוב ושוב באופנים אחרים, אם האדם בורח ממנו בכל פעם מחדש, ואינו פונה אליו כלל, סוף כל סוף יסתלק מעליו לגמרי, יעזוב אותו, ויניח לו לעסוק בעבודת השם יתברך, כי יראה שאינו יכול לפעול אצלו כלל, ויזכה להיות דבוק בו יתברך באמת לאמיתו.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שבוודאי נדרש לזה כח גדול - להתגבר נגד הבעל דבר ולא לפנות אליו בשום אופן, היינו להיות עקשן גדול ולהמשיך בעבודתו כאילו לא קרה שום דבר כלל, כגון כשהוא עוסק בתפילה, והבעל דבר בא לבלבל אותו עם כל מיני בלבולים ומחשבות זרות, וגם אומר לו, למה לך להתפלל? הרי כבר התפללת מספיק ולא פעלת וכו', והאדם צריך להיות חכם גדול נגדו, לא להסתכל על המחשבות האלו כלל, רק להמשיך בתפילתו ולא להיכנס בשום טוען ונטען עם הבעל דבר, וכן בלימוד תורה הקדושה, כשאדם יושב ללמוד, פתאום בא הבעל דבר עם כל מיני תירוצים ואמתלאות, למה עכשיו אינו זמן טוב ללמוד, הרי יש לך כל מיני דברים לעשות וכו', והאדם צריך להיות גיבור גדול נגדו, ולא להסתכל על כל הבלבולים האלו, רק להמשיך ולגמור את כל מה שרצה ללמוד, ולא להתפעל מכל הנקישות של היצר הרע, כי זה רק ניסיון לראות אם יטה אליו וישמע מה שיש לו לומר, או יפנה עורף ממנו לגמרי וימשיך בעבודתו, ולכן אשרי מי שאינו מסתכל על פיתויי היצר הרע, רק ממשיך לעשות את שלו בעבודת השם יתברך, כי אז יזכה לנצח המלחמה ולפעול כל מה שצריך, אשרי לו.

אשר בנחל

מכתבים מוהרא"ש נ"י

שלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי אחי היקר האברך הצמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה ממי הנחל הנובע מקור חכמה זכותו יגן עלינו...נרו יאיר ויזרח לנצח.

מה אומר לך חמדת לבבי, כל זמן שאנו מלובשים בלבוש הגשמי אין לנו השגה מה אנו פועלים ומתקנים בזה העולם, ועל-כן למה להכניס את דעתנו בחקירות משונות כאלו אשר רק מעקם את הדעת והלב ומכניס ספיקות וכו'. יותר טוב לידע שאין יודעים כלל, ועל-כן עלינו לעשות ולקיים רק מה שצונו הבורא יתברך ע"י חכמי הקדושים שקיבלו מסיני ולא נחמיר חומרות יתרות מה שלא נצטוונו. וכבר ידוע לנו שיחות הרבה מליקוטי הלכות שדיבר הרבה רבנו ומורנו רבי נתן ז"ל, שצריכים לברוח מחומרות יתרות העוקרים את האדם לגמרי, כי זהו חטא הנחש שפיתה את חוה כי הוסיף על הציווי, וכבר אמר רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן ב, מד) כלל גדול ויסוד יקר בעבודת השם יתברך להיות תם וישר וכו'. לעבוד אותו בתמימות ללא חכמות וחקירות כלל, גם חכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאוד, כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסים ומתחילים קצת בעבודת השם יתברך אינן חכמות כלל, והן רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים. ואלו החכמות מפילים מאוד את האדם מעבודת השם יתברך, דהיינו מה שחושב וחקוק ומדקדק ביותר אם הוא יוצא כראוי במה שעושה. כי בשר ודם אי אפשר לו שיצא ידי חובתו בשלמות וכו', עיין שם דיבורים נפלאים אשר הם יסוד ועיקר חזק בהחיים, כי רוב העולם מתרחקים ממנו יתברך רק על-ידי החכמות כאלו, שנדמה לכל אחד כאילו המציא המצאות חדשות איך להתקרב אליו יתברך, ומחמיר חומרות אחרות, וממלא נעשה מהטפל עיקר ומהעיקר טפל, ומבלים את הימים במרה שחורה כי תמיד שרויים בעיצבון ובמרירות עצומה.

על-כן חמדת לבבי, מה דהווה הוה [מה שהיה היה], ברח לך מכל אלו הדמיונות ותהפוך את כל לבך ודעתך רק אליו יתברך, ותמשיך את עצמך אליו יתברך בתשוקה עצומה, ותדבר לפניו יתברך את כל ליבך ותוציא מפיו את רצונך וכיסופיך ותהיה תמיד רק בשמחה עצומה שזכית להבראות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי, ולמען השם תתמיד מאוד מאוד בלימוד שולחן ערוך ואל תצדק הרבה ואל תרשע הרבה ואל תתחכם יותר מידי, ודי לנו מה שכתוב בשולחן ערוך ואין צריכים כל אלו ההנהגות והשטותים הממררים חיי האדם וההכרח לקצר. ידיך

מקור השמחה

אסור ליפול בדעתו אפילו רגע אחד, וצריך שתדע, שהס"מ אורב על האדם בכל רגע ממש להפילו החלישות הדעת ובעצבות ולמרר את חייו על יד זה, ועל-כן עליך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתחזק, יהיה איך שיהיה, אפילו שאתה עדיין מונח בעמקי עמקים, בהשאול תחתיות ומתחתיו בעשרה כתרי דמסאבותא אל תפחד כלל, כי בזה שתחזק את עצמך עם הנקודות טובות שיש בך, שתודה לא-ל אתה לבוש בציצית והנחת היום תפילין, בזה יהי לך כח לתגבר על כל הקליפות המסובבים אותך, אשר עיקר כוחם והתפשטותם הוא ע"י עצבות ומרירות, ואם היית יודע מעלת אלו המצוות, היית רוקד כל היום מרב שמחה, שתודה לא-ל איך שהוא אפילו גרוע כמוך על-כל-פנים זוכה להיות מעוטף בלבושא דמלכא ומעוטר בכתרא דמלכא, היש שמחה בעולם כשמחה זו, שאדם, המונח בחושך גדול כזה, יאחז ובלבוש המלך ובכתר המלך.